

Kolem nás voda a vzduch
oheň, země a Bůh
je zřejmě žena.

Svět, světlo a stín,
tvůj hořící klín,
v něm žízeň uhašená.

Víckrát tě neuvidím,
skok do vzduchoprázdna.
Nic víc, jenom bude míň
o jednoho blázna.

V moři bělostných cích
náš prvotní hřích
jak loďka převržená.

Je jedno co víš,
tím spíš s kým spíš,
cena je stanovená.

Víckrát tě neuvidím,
skok do vzduchoprázdna.
Nic víc, jenom bude míň
o jednoho blázna.

Ztracený břeh,
království za příběh,
co šel by vzít zpátky.

Jen pár holých vět,
je celý náš svět
tak křehký a vratký.

V tuhle chvíli nic
mezi náma,
je to jak skok
do neznáma.
Jen jediný vím
víckrát tě neuvidím...

Příteli postůj a slyš
jak zřejmě už víš
Bůh je žena.
A taky láska, voda a krev
a D Dur a F
dvě srdce obnažená.

Hořkej acylpyrin
a sklenice vína.
Nic víc jen oheň a dým,
jen zlato a hlína.

Víckrát tě neuvidím,
skok do vzduchoprázdna.
Nic víc, jenom bude míň
o jednoho blázna.

